

φωνή ἀνεγνώριζε τὴν ὑπεροχὴν του, μετετέθη εἰς Πάτρας καὶ σήμερον ἡ «Ὠρα» ἔχει τὴν ἀνέδειαν νὰ γράφῃ ὅτι ὁ μὴ ἐγκατασταθεὶς ἔτι εἰς τὴν θέσιν του κ. Ρεδιάδης μετατίθεται εἰς Βόλον. Ἄρχισε, ἀδελφὲ, νὰ κλέπτῃς, διὰ νὰ γλυτώσῃς ἀπὸ αὐτὸ τὸ συχνὸν ἐκσφενδόνισμα!

Μεγαλειότατε νεροκράτωρ Κάσκα! Νερὸν εἰς τὴν βρύσιν τοῦ γραφειοσπητιοῦ μας καὶ κάμει καλὰ μὲ τὸν Νοικοκύρην μας. Δὲν πιστεύομεν νὰ συμφέρῃ εἰς τὴν πόλιν ἡ λύσσα τῶν δημοσιογράφων!

Η 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τίς τὴν ἐνθυμείται τὴν πτωχὴν; Πρὸ τῆς Πρώτης Σεπτεμβρίου ὠχρίασεν αὐτή! Τὰ ἐπιπλα τῆς μετοικεσίας ἐμάρναν τὰ ἄνθη τῆς ἐλευθερίας. Περισσότερον ἐνθυμούμεθα τὰ ὀνόματα Μανιατῶν, οἴτινες, χωρὶς νὰ τὰ θραύσουν, μετεκόμισαν κάτοπτρα καὶ κλειδοκύμβαλα, ἢ τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν Καλλέργη καὶ Μακρυγιάννη, οἴτινες χωρὶς νὰ θραύσουν καμμίαν κεφαλὴν ἀπέσπασαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ὁθωνος τὸ Σύνταγμα τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ἄλλὰ διατί καὶ νὰ τὴν ἐνθυμούμεθα; Τί ἔμεινεν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐκεῖνον; Ὅ,τι μένει ἀπὸ τὸν ναὸν, ὅταν θασθῇ τὸ λατρευόμενον εἰδῶλον. Τοῖχοι, θόλοι, κίονες καὶ τὰ λοιπά. Ἄλλ' ἡ ψυχὴ, τὸ πνεῦμα, τὸ θρησκευμα, ἡ λατρεία ἀπέπτυσαν, ὡς αἱ χελιδόνες φεύγουν τὸ φθινόπωρον, καὶ κρῶζον ἐπὶ τῆς στέγης οἱ κόρακες, καὶ στοιβάζεται ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὁ κονιορτὸς καὶ πλέκουν εἰς τὰς πρὶν στυλοῦσας γωνίας τοὺς ἴστούς αὐτῶν αἱ ἀράχαι.

Τί ἔμεινεν ἐκ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου! Ὁ βασιλεὺς περιδύων, οἱ ὑπουργοὶ σατραπεύοντες, οἱ βουλευταὶ ρουσφετολογούντες, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐξαγοραζομένη ἢ χαρίζομένη. Ποῦ ὁ κυρίαρχος λαός; Κατὰ τετραετίαν ἄγεται εἰς τὰς κάλπας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγέλαϊος, ἵνα ἐκλέξῃ τοὺς χοιροβοσκούς του. Ποῦ ἡ ἐλευθερία του; Ἐρωτήσατε τὰς σελίδας τῆς χωροφυλακῆς, τῶν μεταβατικῶν, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων του. Ποῦ ἡ ἐξουσία του; Ἀτενίσατε εἰς τὰς τεθραυσμένους κεφαλὰς του, εἰς τὰ ληστευόμενα ταμεῖά του, τὰ καίόμενα δάση του, τὰ ἀρπαζόμενα κτήνη του, τὰς ἀτιμαζομένας γυναῖκάς του.

Καλλίτερα ποῦ δὲν τὴν ἐνθυμούμεθα τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου! Ἄν ὅμως τὴν ἐνθυμούμεθα, καλλίτερον μνημόσυνον καὶ κόλλυβα καὶ στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς, ἢ πανηγύρεις καὶ ἀναμνήσεις καὶ φωταψίας καὶ ἑορτάς καὶ ὕμνους.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἡ διὰ τοῦ «Αἰῶνος» δημοσιευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ κ. Νομάρχου ἐπανεφέρεν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τὸ δημοτικὸν ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ ὀλότῃ αὐτοῦ. Πολλὰς ἀνωμαλίας βεβαίως ἀνεκάλυψεν ὁ κ. νομάρχης, πρὸ πολλοῦ γνωστὰς εἰς ὅλους μας, πολλὰς δὲ ἐπιτιμήσεις δικαίας καὶ ἐν συμπεράσματι ἱκανὰς παραινέσεις ὀρθὰς περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς δημοτικούς ἀρχοντας διαχειρίζεσθαι τὰ τοῦ δήμου. Οὐχ ἦτον περὶ ουδεμιᾶς καταχρήσεως ἐγένετο λόγος, ἀλλὰ μόνον περὶ τυπικῶν παραβιάσεων πολλάκις σχολαστικῶν ἄρθρων νόμων, ναυαγούντων συχνὰ ἐναντίον ἐπικειμένων ἀναγκῶν

τῆς ὑπηρεσίας τῆς κακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου. Οὕτως ἐν πολλοῖς εἰς τὰς παρατηρηθείσας ἀνωμαλίας ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ κ. Α. Παπαλεξανδρῆς ἀπελογήθη ἀποδεικτικώτατα ἐν ἄλλοις δὲ ἐξηγείται ἐν τῇ πρὸς πρὸς τὸν δήμαρχον ἀναφορᾷ του. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐκ τῆς δοκιμασίας αὐτῆς θέλει ἐξέλθει καθαρὰ ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Παπαλεξανδρῆ.

Καὶ περὶ μὲν ὄλων τούτων θέλομεν κάμει μικρὸν λόγον ἐν τινι τῶν προσεχῶν φύλλων.

Ἄλλὰ πῶς συμβιβάζεται ἡ διὰ τοῦ «Αἰῶνος» μετὰ προσποιητῆς ὀδύνης δημοσεύσις τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἡ ἐπὶ τοὺς πολίτας καὶ τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου αὐτῶν ἐπιρροὴς ὅλης τῆς εὐθύνης; Καὶ ποίαν ἄλλην καλλιτέραν διάθεσιν ἠδύνατο νὰ κάμωσιν οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν ἢ νὰ ἐκλέξωσι αὐτὸν τὸν Συντάκτην τοῦ «Αἰῶνος» ἐπὶ τόσας περιόδους; Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μετ' αὐτοῦ δὲ λόγον ὀλόκληρον σοφῶν καὶ ἐντίμων δικηγόρων, ἀφοῦ δὰ αὐτοὶ εἶνε οἱ πολιτευόμενοι ἐν Ἑλλάδι, τὸ τρέχον νόμισμα τῆς πολιτικῆς; Τί ἐκάματε λοιπὸν Σεῖς, κύριοι, ἢ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέτε ὅτι ἐγένοντο, δημοσιεύοντες μὲ μαῦρα γράμματα τὸ χρέος ὅπερ ἔχει ὁ ἔθνος; Διατί σεῖς δὲν ἀνestsέλτατε τὸν χρεωκοπικὸν κατήφορον; Διατί δὲν διεμαρτυρήθητε κατὰ τῶν τελουμένων ἀνωμαλιῶν; Διατί τώρα μόνις, περὶ δυσμᾶς τοῦ συμβουλευτικοῦ Σας βίου ἐξιπνήτατε καὶ συνιστάτε ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπὰς, θελοντες νὰ στεφανώσητε τὰ παράνομα δι' ἄλλου παρανόμου;

Γνωρίζομεν ὅτι θὰ λουραῖξετε καὶ εἰς αὐτὰ, ὅπως εἰς τόσα ἄλλα, εὐχόμεθα ὅμως μεθ' ὑμῶν, εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ὁ δῆμος νὰ μὴ ἀναδείξῃ τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον (δηλαδὴ τὴν καλότυχη περίοδόν σας) ἀδιαφορίαν, ἀλλ' ἐκλέξῃ ἄλλα πρόσωπα, ἂν ὄχι περισσότερα δραστήρια, τοῦλάχιστον ὀλιγώτερον ὑποκριτικά.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὁποῖον σήμερον φέρει ἐπὶ τῆς ἡλικίας του ὁ νέυλις Σεπτέμβριος, μοὶ ἐνθυμίζει, ἀποπειρομένῳ ἤδη νὰ καταστρώσω περὶ αὐτοῦ ὀλιγίστας γραμμάς εἰς στήλας ἐφημερίδος — τόσῳ δικαίως τὸ ἀπαιτεῖ ἡ θορυβώδης ἐναρξὶς του, — μοὶ ἐνθυμίζει ὅτι πρὶν εἰσελθῶ εἰς λογαριασμοὺς μαζῆς του, ὄφειλόμην εὐλαβῶς νὰ ἀποκαλυφθῶ, ὡς ἐν μέσῃ πολυτύρβῳ καὶ καμπληθεῖ ὁδῷ προδιαβαίνοντος σταυροῦ. Ὁ σταυρὸς οὗτος εἶνε ἡ **Τρίτη Σεπτεμβρίου**, καὶ ἰσυμπληροῦται σήμερον ἡ 39ῃ ἐπέτειος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἡμέρας τοῦ 1844. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν πετάλων τοῦ ἵππικου τοῦ Καλλέργη, καὶ τῶν διθυράμβων τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, συνεζεύξαμεν ἐκούσαν ἄκουσαν τὴν ἀνήλικον καὶ ἀπλοϊκὴν πατρίδα πρὸς τὸν ἐρμαφρόδιτον, ἀλλὰ σοφὸν αὐτὸν Εὐρωπαῖον Κύριον... Σύνταγμα, ἀπαράλλακτα, ὅπως εἰς τὸν παλῆθ' καιρὸ ἡ μόλις ἠβῶσα παιδίσκη, ἐπιστρέφουσα μίαν ἐσπέραν ἐκ τοῦ σχολείου τῆς, εὗρισκε τοὺς γονεῖς τῆς, μ' ἓνα παππᾶν, καὶ ἓνα γαμβρὸν, ἐτοιμούς νὰ τὴν στεφανώσουν καὶ μετ' ὀλίγων ἢ νῆα μήτηρ, ἐγκαταλείψασα τὸ σχολεῖον, ἐσπαργάνου τὸ νεογνὸν τῆς μὲ τὰ πανάκια τῆς κούκλας τῆς. Ἐκτοτε πολλὰ διαβήματα τολμηρότερα ἐποιήσαμεθα. ἐξεθρόνισαμεν βασιλεῖς, ἐφέραμεν ἄλλους, νέον πολιτεύμα διεδέχθη τὸ παλαιόν, ἐπλουτίσαμεν εἰς μεγάλους ἀνδρας, σωτήρας τοῦ κλυδωνιζομένου καὶ ἐς αἰὶ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς πολιτείας, καὶ εἰς πολιτικὰς φατρίας, ἐξεδιώξαμεν αὐλικούς Συμβούλους, κατερρίψαμεν προδοτικὰς